

czwartek, 01.12.2022

Przyjąć – Przychodzącego!

Oto Ja wy?l? anio?a mego,
Aby przygotowa? drog? przede Mn?,
A potem nagle przyb?dzie do swej ?wi?tyni
Pan, którego oczekujecie,
I Anio? Przymierza, którego pragniecie.
Oto nadejdzie... (Ml 3, 1)

Adwent – (?aci?skie: adventus) – przyj?cie, nadej?cie kogo? bardzo znacz?cego. W ?wiecie poga?skim oznacza? ten termin – wprowadzenie do ?wi?tyni pos?gu bóstwa, lub uroczysty wjazd do miasta ubóstwianego cezara.

Chrze?cijanie pos?u?yli si? rzymskim terminem adventus, chc?c wyrazi? prawd?, ?e oto teraz przychodzi do ludzi i na ?wiat – Kto? najbardziej znacz?cy, jedyny i prawdziwy: Król i W?adca, Bóg – Jezus Chrystus. Dla Chrze?cijan adventus – oznacza? fakt przyj?cia, czyli narodzin Syna Bo?ego, a nast?pnie czas przygotowania do ?wi?t Bo?ego Narodzenia. Dzisiaj s?owo „Adwent” – jednoznacznie oznacza okres czterech tygodni, poprzedzaj?cych ?wi?ta Narodzenia Pa?skiego. Jest to czas duchowego, radosnego oczekiwania na spotkanie z Bogiem ?ywym, Chrystusem Przychodz?cym: tym Który by? i Który jest i Który przychodzi (por. Ap 1,4).

Trzy formy przychodzenia Chrystusa (3 sposoby rozumienia adwentu):

Pierwsze przyj?cie, historyczne – mia?o miejsce w Betlejem, w pokornym uni?eniu i ubóstwie, widzialne tylko dla niektórych. Ludzkie narodziny z Maryi, Dziewicy.

Drugie przyj?cie, eschatologiczne, ostateczne, na ko?cu dziejów. Przyj?cie w pe?nej chwale i majestacie, dostrzegalne przez ca?e stworzenie. Tutaj odwieczne zrodzenie z Boga, przed pocz?tkiem czasów. W dniu ostatecznym nast?pi kres tego ?wiata, a to, co zosta?o przez Boga stworzone, b?dzie odnowione.

Trzecie przychodzenie Chrystusa – nieustanne przyj?cie przez ?ask?. Przez S?owo Bo?e, Sakramenty ?w., modlitw?, we wspólnocie Ko?cio?a, w drugim cz?owieku, w codziennych wydarzeniach, a nawet w znakach przyrody.

Adwent – w naszym prze?ywaniu mo?emy podzieli? na dwie tematyczne części:

- Pierwsza – od I Niedzieli Adwentu do 16.XII – to czas zorientowany na przyj?ciu Chrystusa na ko?cu czasów.
- Druga cz??? – trwaj?ca od 17 do 24 XII, to bezpo?rednie przygotowanie do Uroczysto?ci Narodzenia Pana – czyli uobecnienia pierwszego przyj?cia Chrystusa.

Wieniec adwentowy - wykonywany z gałązek iglastych, ze świerku lub sosny. Następnie umieszczone są w nim cztery świece, które przypominają cztery niedziele adwentowe. Świece zapalane są podczas wspólnej modlitwy, spotkania lub posiłków. W pierwszym tygodniu adwentu zapala się jedną świecę, w drugim dwie, w trzecim trzy, a w czwartym wszystkie cztery. Wieniec wyobraża jedno z rodzin, parafii, która duchowo przygotowuje się na przyjście Chrysta Bożego Narodzenia.

Świeca roratnia – symbolizuje kado z nas. Wosk wyobraża ciało, knot – duszę, a promień – światło Ducha Świętego przenośce w duszy człowieka.

Świeca roratnia – roratka, jest dodatkową świecą, którą zapalamy podczas Rorat. Jest ona symbolem Najświętszej Maryi Panny, która niesie ludziom Chrystusa – światło prawdziwe. W kościołach umieszcza się ją w prezbiterium obok ołtarza lub przy ołtarzu Matki Bożej. Biała lub niebieska kokarda, którą jest przepasana roratka mówi o Niepokalanym poczęciu Najświętszej Maryi Panny.

Roraty - w Adwencie Kościół czci Maryję poprzez Mszę św. zwaną Roratami. Nazwa ta pochodzi od pierwszych słów pieśni na wejście: *Rorate coeli, desuper...* (Niebiosy spuście rosę...). Rosa z nieba wyobraża anioła, który przyniesie Zbawiciela. Jak niemożliwe jest życie na ziemi bez wody, tak niemożliwe jest życie i rozwój duchowy bez anioła. Msza św. roratnia odprawiana jest przed wejściem jako znak, że na świecie panować ciemność grzechu, zanim przyszedł Chrystus – światło prawdziwe. Na Roraty niektórzy przychodzą ze świecami, dzieci robią specjalne lampiony, by zaświecić je podczas Mszy św. i wędrować z tym światłem do domów. Zwyczaj odprawiania Rorat wprowadziła św. Kinga, która Bolesława Wstydliwego. Roraty są dzisiaj jedną z ulubionych form duchowego przygotowania Adwentu. Stare kroniki mówią, że w Katedrze na Wawelu, a później w Warszawie przed rozpoczęciem Mszy św. do ołtarza podchodzi król. Niosąc on pięknie ozdobioną świecę i umieszcza ją na lichtarzu, który stał pośrodku ołtarza Matki Bożej. Po nim przynosili świece przedstawiciele wszystkich stanów i zapalając je mówili: "Gotów jestem na służbę Bożą". W ten sposób wyrażali oni swoją gotowość i oczekiwanie na przyjście Pana.

Lampiony – przynoszone przez dzieci i dorosłych na Msze św. roratnie. Rozpraszając swym światłem mrok ciemnoty, stają się symbolem przychodzącego Chrystusa, przezwyciężającego ciemność grzechu ludzkości. Delikatne światło lampionów, jest zapowiedzią radości Bożego Narodzenia.